

отъ това решение. Въ края на май свършихме изпита си и бѣхме произведени въ чинъ портупей-юнкери, като първоразреднитѣ бѣха представени за офицерски чинъ. Въ сѣщото време научихме, че гвардейскитѣ полкове не ще отпжтватъ за театъра на военнитѣ действия. Понеже бѣхъ зачисленъ въ гвардейския полкъ, дето служеха и двамата ми братя, азъ се помжчихъ да издействувамъ съ помощта на бригадниа командиръ генералъ фонъ Бремзена да бжда зачисленъ въ редоветѣ на действащата армия — нѣщо, което сполучихъ. Получилъ новото си назначение въ състава на дивизията на генерала Драгомирова, азъ бѣхъ отправенъ къмъ село Горна-Студена; тукъ бѣ разположена главната квартира на Царя Освободителя, охранявана отъ една гвардейска рота. Тукъ видѣхъ мои стари приятели, измежду които и поручикъ Кулманъ — офицеръ отъ нашия полкъ. Когато го видѣхъ въ любимата ни полкова униформа, у менъ се породѣ категорично желание да остана въ полка. За това ми желание горещо се застѣпиха предъ коменданта генералъ адютанта Реглѣва, моитѣ познати поручикъ Кулманъ и щабсъ капитана Мицкеевичъ, на които се удаде чрезъ командира на сѣщата тая гвардейска рота да изходатайствуватъ временното ми прикомандироване къмъ тая рота. Въ това време село Горна Студена — мѣстото на императорската главна квартира — се състоеше отъ нѣколко едва запазени кжщи и дворища разпрѣснати надалечъ една отъ друга; въ една отъ тѣхъ бѣше и квартирата на Царя; наоколо ѝ въ палатки бѣха настанени офицеритѣ отъ свитата му, задъ тѣхъ бѣ нашата конвойна рота. На другата страна на селото се намираше квартирата на Главнокомандувация — Великия князь Николай Николаевичъ Старши. Отъ нечистото селце, каквото представляваше отначало Горна Студена, въ скоро време се издигна цѣло едно градче отъ шатри и палатки — тукъ кипѣше животъ, всичкото внимание бѣше насочено къмъ Августейшитѣ гости. Новинитѣ, които достигнаха до насъ за нашитѣ неуспѣхи въ боеветѣ при Плѣвенъ, усилениятъ напоръ на турцитѣ при кръвопролитнитѣ боеве при Шипка — всичко това гнетѣше душитѣ ни и униние се четѣше въ лицата на всички ни; най-личеше това въ очитѣ на Царятъ ясно прозираше неговото душевно страдание. Съ-